

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, ඔබ දැනුමේ සුවද විහිදුවන සුවදැති මලක් බවට පත් වී ඇතිද කියා ඔබගේ හදවතින් විමසන්න. නිරන්තරයෙන් ඉතා හොඳ සුවදක් විහිදුවා හරින්න.

ප්‍රශ්නය: බොහෝ කල්මත්ව පවතින්නේ කුමන දරුවන්ගේ ස්ථිතියද, එමෙන්ම වේගයෙන් පිම්මේ පැන යාමේ පදනම කුමක්ද?

පිළිතුර: ඉතා හොඳ මල් වන අයගේ සහ තම බුද්ධියෙන් දැනුම මතගාන අයගේ ස්ථිතිය, බොහෝ කල්මත්ව පවතී. දැනුමේ සහ යෝගාවේ ඉගැන්වීම් ලබා දී, සුවද විහිදුවා හරින විට, දරුවන් බොහෝ ප්‍රබෝදමත්ව සිටියි. පිම්මේ පැන යාමේ පදනම වන්නේ සත්‍ය සලබයන් වීමයි. සෑම විටෙකම මායාගේ කුණාටු වලින් ආරක්ෂිතව සිටින්න. දිගටම ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරන්න.

ගීතය: සලබයන්ගේ රැස්වීමේ දූල්ල ඇවිලි ඇත.

මිම ශාන්ති. ඔය ජීවමාන සලබයන් ගීතය ඇසුවා. ඔබ සලබයන් ලෙස හෝ මල් ලෙස හැඳින්වුවත්, එය එකයි. ඔබ සැබවින්ම සලබයන් වී තිබේද, නැතහොත් වටේ කැරකී පිටමංව ගොස්, දූල්ල අමතක කරන අයද කියා ඔය දරුවන්ට වැටහෙනවා. ඔබ සෑම කෙනෙක්ම තම හදවතින් විමසිය යුතුයි: කෙතරම් දුරට මා මලක් වී ඇද්ද, එමෙන්ම මා දැනුමේ සුවද කෙතරම් විහිදුවනවාද? මා වෙනත් කෙනෙක්ව මා මෙන් මලක් බවට පත් කර තිබේද? පියා දැනුමේ සාගරය බව ඔය දරුවන් දන්නවා. ඔහුට බොහෝ සුවද තිබේ. හොඳ මල් සහ සලබයන් වන අයට අනිවාර්යෙන් හොඳ සුවදක් තිබෙයි. ඔවුන් සෑම විටෙකම සතුටෙන් සිටියි. ඔවුන් අත් අයව තමන් හා සමානව, මල් හා සලබයන් බවට පත් කරවයි. මල් නොවන්නේ නම්, ඔවුන් අත් අයව පොහොට්ටු බවට පත් කරවයි. සම්පූර්ණ සලබයන් වන්නේ ජීවමානව මියැදී තමන්ව බිලි දෙන අයයි, එනම්, ඔවුන් දෙවියන්ගේ දරුවන් බවට පත් වෙයි. ධනවත් පුද්ගලයෙක් දුප්පත් දරුවෙක් දරුකමට හදාගත් විට, එම දරුවා, ඔහුට හදාගත් අළුත් දෙමාපියන්ව සිහි කරයි. ඔහුට දුප්පත් දෙමාපියන්ව අමතක වෙයි. ඔහුට දුප්පත් දෙමාපියන් සිටින බව ඔහු දන්නා නමුත්, ඔහුට ධනය ලැබෙන ධනවත් දෙමාපියන්ව ඔහු සිහි කරයි. සන්යාසීන් සහ තාපසයන් ආදීන් විමුක්ති දේශයට යාම සඳහා ආධ්‍යාත්මික උත්සාහයන්වල යෙදෙයි. ඔවුන් සියලු දෙනාම විමුක්තිය වෙනුවෙන් උත්සාහ දරන නමුත් ඔවුන් විමුක්තියේ අරුත නොදනී. සමහරු පවසන්නේ ඔවුන් අනන්ත ආලෝකයට මුසු වන බව වන අතර තවත් අය පවසන්නේ, ඔවුන් එපිට නිර්වාණ දේශයට යන බවයි. නිර්වාණ දේශයට යාම, ආලෝකයට මුසු වීම නොවෙයි. ඔබ දුර ඇත දේශයේ නිවැසියන් බව ඔබට වැටහෙනවා. මෙම අපිරිසිදු ලෝකයේ ජීවත් වන අතර ඔබ කරන්නේ කුමක්ද? ඔබට අත් අයව මුණගැසෙන විට, මෙම නාටකය පෙර තිරණය වූනු එකක් බවත්, ස්වර්ණමය, රිදී, තඹ සහ කලි යුග තිබෙන බවත්, මෙය සංගම යුගය බවත් ඔවුන්ට විස්තර කළ යුතු බව, ඔය දරුවන්ට පහදා දී තිබේ. ස්වර්ණමය යුගයට පසුව, ස්වර්ණමය සහ රිදී යුග අතර සංගමයක් තිබේ. එහිදී යුග මාරු වන අතර, මෙහිදී වක්‍රය මාරු වෙයි. මිනිසුන් විශ්වාස කරන අන්දමට, පියා සෑම යුගයකම පැමිණෙන්නේ නැත. පියා පවසන්නේ: සෑම කෙනෙක්ම තමෝප්‍රධාන් බවට පත්වී, එය කලි යුගයේ අවසානය වන විට, වක්‍රයන්ගේ සංගමයෙහි මා පැමිණෙනවා. යුගය පරිවර්ථනය වන විට, කලාවන් දෙකක් අඩුවෙයි. රාශීන්ගේ සම්පූර්ණ ග්‍රහණය ඇති විට මා පැමිණෙනවා. මා සෑම යුගයකම පැමිණෙන්නේ නැහැ. පියා මෙහි අසුන්ගෙන ඔය සලබයන්ට විස්තර කරනවා. සලබයන්ද අංකානුරූපයි. සමහරු තමන්ට කැප කරන අතර සමහරු වටේ කැරකී පිටව යයි! ඔවුන්ට ශ්‍රීමත් අනුගමනය කිරීමට නොහැක. ඔබ ශ්‍රීමත් අනුගමනය නොකරන්නේ නම්, මායා ඔබට දිගටම වැටෙන්ට සලස්වයි. ශ්‍රීමත් බොහෝ සිහි කෙරෙයි. මෙවන් කියමනක් තිබේ: ශ්‍රීමත් හඟවත් ගිතාව. ඔවුන් පසුව ඉඳගෙන ග්‍රන්ථ ශාස්ත්‍ර නිර්මාණය කළා. එකල්හි මිනිසුන්ගේ බුද්ධිය රජෝ හෝ තමෝ වූ බැවින්, ක්‍රිස්ණා තඹ යුගයෙහි පැමිණි බව ඔවුන් විශ්වාස කළා. පියා පවසන්නේ: ආදි සනාතන දෙවි දේවතා ධර්මයේ දේවතාවන් අතුරුදහන් වූ විට මා පැමිණෙනවා. කෙසේවෙතත්, ඔබ දේවතා ධර්මයට අයත් වූ බව, ඔබට අමතක වී ඇත. ඔබ පවසා ඇත්තේ ඔබගේ ආගම, හින්දු ආගම බවයි. මෙය ඉතා බරපතල වැරදීමක්. දේවතා ධර්මයේ පුද්ගන්ත කවුරුන්ද, ඔවුන් අයත් වන්නේ කුමන ආගමටද කියා, භාරතයේ ජනතාව ගෙන් විමසන්න, එවිට ඔවුන් පවසන්නේ: අප හින්දු ආගමට අයත්. ඔහෝදූ නමුත් ඔබ වන්දනා කරන්නේ කාවද? භාරතයේ ජනතාව තමන්ගේම ආගම නොදනී. මෙයත් නාටකයේ නියමිත වී තිබේ. ඔබට එය අමතක වූ විටයි මා නැවත වරක් පැමිණ, ආදි සනාතන දෙවි දේවතා ධර්මය ස්ථාපිත කරන්නේ. ස්වර්ණමය යුගයේ තිබෙන්නේ එක් ධර්මය පමණයි. පියා මෙහි අසුන්ගෙන මෙම දේවල් පහදා දෙයි. ලෝකයේ අධිපතියන්ව සිටි අයට අමතක වී තිබේ, එසේ නම් අත් අය ගැන ඔබට කිව හැක්කේ කුමක්ද? මේ සිටින්නේ, පැමිණ, ඔබට දුක් දේශයෙන් මුදවාගෙන, සතුටු දේශයේ අධිපතියන් බවට පත් කරවන, එකම පියාය. ඔබ දන් අපායේ අධිපතියන් බව ඔබ කියයි. ලෝකය, නිසැකවම තමෝප්‍රධාන් විය යුතුයි. සෑම කෙනෙක්ම අපවිත්‍රයි, ඔවුන් පිවිතුරු අය ඉදිරියට ගොස් ඔවුන්ට හිස තමන්ගේ මේ නිසයි. සන්යාසීන් පිවිතුරු බැවින්, මිනිසුන් ඔවුන්ට තම ගුරුන් කරගනී. ඔවුන්ගේ ගුරුගේ මාර්ගයෙන් තමන් පිවිතුරු නොවූයේ නම්, ඔවුන්ට විමුක්තිය ලැබෙන්නේ කෙසේද කියා ඔවුන් සිතයි. කෙසේවෙතත්, ඔවුන් ඒ අයට අනුගමනය නොකරයි. ගුරුන් ඔවුන්ට මෙසේ පවසන්නේවත් නැත: ඔබ අපට අනුගමනය නොකරයි. ඔබ පිවිතුරු වන්නේ නැහැ. මෙහි, පියා පවසන්නේ: ඔබ පිවිතුරු මෙන්ම පාපයන්ගෙන් තොර වන්නේ නම්, ඔබ මගේ අනුගාමිකයන්ය. ඔබ මෙය නොවන්නේ නම්, ඔබ මගේ අනුගාමිකයන් නොවෙයි. ඔබට උසස් තත්ත්වයක් හිමි කරගැනීමට නොහැකි වෙයි. සන්යාසීන් මෙසේ නොකියයි: මා අනුගමනය කරන්න, නැතහොත් දඩුවම් ලැබෙයි. පියා පවසන්නේ: ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරන්න, නැතහොත් ඔබට බොහෝ වේදනාවට පත් වී, හඬන්නට සිදුවෙයි. ජීවත්ම, ක්‍රියාවන්ගේ ප්‍රතිඵලයේ බලපෑමට හසුනොවන බව, ඒ මිනිසුන් විශ්වාස කරන නමුත්, එය එසේ නොවෙයි. සතුට සහ දුක අත්විඳින්නේ ජීවයයි. කිසි කෙනෙකුට මෙය වැටහෙන්නේ නැත. බාබා නැවත නැවතත් ඔබට විස්තර කරන්නේ: දරුවනේ, ගමනාන්තය බොහෝ ඉහළයි. මෙකල

මම උත්සාහ දරන්නේ මම දැනට සිටින නිසාය. ස්වර්ණමය යුගයේ මම බොහෝ සතුටින් සිටින බව, මම දන්නවා. මම ඉන්පසුව දුක් දේශයට යාමට සිදුවන බව, එහිදී මගේ අවධානයේ නොතිබෙයි. මම සතුට ලැබුණේ කෙසේද හෝ මම උපන් කොපමණ ප්‍රමාණයක් ගන්නේද ගැන කිසිවක් මම නොදනි. උසස්ම කෙනා කවුරුන්ද කියා මම දන් දන්නවා. මම දෙවියන්ගේ දරුවන් බැවින්, දෙවියන් දැනුමින් පිරිසුන් වන ආකාරයෙන්ම මමද දැනුමින් පිරිසුන්ය. මම දන් දෙවියන්ගේ දරුවන්ය. දේවතාවන්, දෙවියන්ගේ දරුවන් ලෙස හැඳින්වෙන්නේ නැත. මම දන් දෙවියන්ගේ දරුවන් වන නමුත් මම අංකානුරූපයි. සමහරු බොහෝ කල්මත්ව සිටියි: ඔවුන් නොකඩවා පියාගේ උපදෙස් අනුගමනය කරන බව ඔවුන් විශ්වාස කරයි. මම ඔහුගේ උපදෙස් පිළිපදින ප්‍රමාණයට අනුව, මම උසස් වෙයි. පියා මම ඉදිරියේ පොද්ගලිකවම අසුන්ගෙන පවසන්නේ: දරුවනේ, ජීව අවධානයට පත් වන්නද, ශරීර අවධානය අතහැර නිරන්තරයෙන් මා පමණක් සිහි කරන්න. කෙසේවෙතත්, මම සෑම විටම මා සිහි කිරීමට නොහැකි වෙයි. මම දරන උත්සාහයට අනුව, අංක පිළිවෙලට, මම මා සිහිකිරීමට හැකි වෙයි. කෙසේවෙතත්, එහි ප්‍රතිඵලය අවසානයේදී නිවේදනය කරයි. පියා සතුට පිරිනමන්නාය. පියා දුකද ලබා දෙනවා නොවෙයි. පියා දරුවන්ට කිසිම විටෙක දුක නොදෙයි. දරුවන් ඔවුන්ගේ වැරදි හැසිරීමෙන් දුක් ගනී. පියාට දුක් දිය නොහැක. සමහරු පවසන්නේ: දෙවියනේ මගේ වංශය වැඩි කරගැනීමට මට දරුවෙක් ලබාදෙන්න. දරුවන් බොහෝ ආදරයට පාත්‍ර වෙයි. කෙසේවෙතත්, මමගේම ක්‍රියාවලීන් මම දුක අත්වෙයි. පියා දන් ඔය දරුවන්ට බොහෝ සතුටට පත් කරවයි. ඔහු පවසන්නේ: ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරන්න. රකුසු උපදෙස් පිළිපදිමෙන් මම දුක අත්වෙයි. පියා, ගුරුවරයා සහ ඔවුන්ගේ ජ්‍යෙෂ්ඨයන්ගේ නියෝග පිළිනොපැදීම නිසා, දරුවන් දුකට පත්වෙයි. ඔවුන්ම දුක් ඇති කරන අය බවට පත්වනවා! ඔවුන් මායාට අයත් වෙයි. මම දෙවියන්ගෙන් උපදෙස් ලැබෙන්නේ මෙකල පමණයි. දෙවියන්ගේ උපදෙස්වල ප්‍රතිඵල උපන් 21ක් පවතී. මම ඉන්පසුව වක්‍ර භාගයක් මායාගේ උපදෙස් පිළිපදියි. දෙවියන් පැමිණ මම උපදෙස් ලබා දෙන්නේ එක්වරක් පමණයි. මායා වක්‍ර භාගයක්ම පැවතී සිටි අතර නොකඩවා ඇගේ වැරදි උපදෙස් ලබාදෙනවා. මායාගේ උපදෙස් අනුගමනය කිරීමෙන් මම 100% අවාසනාවන්ත වනවා. එබැවින් හොඳ මල්, සෑම විටෙකම මෙම සතුටින් කල්මත්වී සිටියි. මම අංකානුරූපයි. සමහර සලකයන් පියාට අයත් වී ශ්‍රීමත් පිළිපැදීම අරඹයි. සාමාන්‍යයෙන් දුප්පත් අය ඔවුන්ගේ සම්පූර්ණ ගිණුම් පියාට ලියයි. ඇතැම් විට ඔවුන්ගේ ධනය ගනු ඇතුළු, ධනවත් අය බිය වෙයි. ධනවත් අයට එය ඉතා අපහසුයි. පියා පවසන්නේ: මා දුප්පතුන්ගේ ස්වාමිය. සෑම විටම පරිත්‍යාග ලබා දෙන්නේ දුප්පතුන්ටයි. මින් හැඳින්වෙන්නේ සුධාම ගැනයි: ඔහු හාල් මීටක් දුන් අතර ඔහුට මාලිගාවක් දෙනු ලැබුවා. මම දුප්පත්ය. නිදසුනක් ලෙස, කෙනෙකුට රුපියල් 25ක් හෝ 50ක් තිබේ, ඔහු ඉන් අන්නා එකක් හෝ දෙකක් බාබාට දෙන්නේ නම්, එය ඒ වුවත් ධනවත් කෙනෙක් ලබා දෙන 50,000කට සමානය. මෙසේ පැවසෙන්නේ ඒ නිසයි: දුප්පතුන්ගේ ස්වාමි. ධනවත් අය පවසන්නේ ඔවුන්ට කාලය නොමැති බවයි. ඒ ඔවුන්ට සම්පූර්ණ විශ්වාසය නොමැති නිසාය. මම දුප්පත්ය. දුප්පතුන්ට ධනය ලැබෙන විට ඔවුන් සතුටට පත්වෙයි. බාබා විස්තර කර ඇත්තේ: මෙහි දුප්පත් අය, එහි ධනවත් වී, මෙහි ධනවතුන්, එහිදී බොහෝ දුප්පත් වෙයි. සමහරු විමසන්නේ: අප සැලකිලිමත් විය යුත්තේ යග්‍යාට ගැනද, අපගේ පවුල ගැනද? බාබා පවසන්නේ: මමගේ පවුල ඉතා හොඳින් රැකබලා ගන්න. මම මෙකල දුප්පත් වීම හොඳයි. මම ධනවත් වූයේ නම්, මම පියාගෙන් මමගේ සම්පූර්ණ උරුමය හිමි කර ගැනීමට නොහැකි වෙයි. සන්යාසීන් මෙසේ නොකියනු ඇත. ඔවුන් මුදල් ගෙන, තම තමන්ගේ දේපල ගොඩනගා ගනී. ශිව බාබා කිසිවක් ගොඩනගන්නේ නැත. ඔය දරුවන් මෙම ගොඩනැගිලි ආදිය සාදවා ඇත්තේ මම සඳහාමයි. මෙය කාගේවත් දේපලක් නොවෙයි. මේ සියලු දේ තාවකාලිකයි, මන්ද අවසානයේ දරුවන් පැමිණ මෙහි සිටිය යුතුයි. අපගේ සිහිවටනය තිබෙන්නේද මෙහිය. එබැවින් මම අවසානයේ පැමිණ මෙහි විවේක ගනී. යෝග්‍යත්වය සිටින අය පියා වෙතට දිව එයි. ඔවුන්ට උපකාරද ලැබෙයි. මම පියාගෙන් බොහෝ උපකාර ලැබෙයි. මෙහි අසුන්ගෙන සිටින අතර අප විනාශය දැකිය යුතු බව මම දන්නවා. ආරම්භයේදී බාබා මම සියලු දෙනාට විනෝදමත් කළ ආකාරයෙන්ම, අවසානයේ පැමිණෙන අයටද අයිතියක් තිබේ. එකලට මම පාරාදිසියේ අසුන්ගෙන සිටින සේ මම දැනෙයි. මම දිගින් දිගටම ඉතා සම්පයට පැමිණෙයි. මම වන්දනා ගමනක සිටින බවත්, ටික කලකට පසුව විනාශය සිදුවන බවත් මම දන්නවා. අප ඉන්පසුව රජ කුමරුන් සහ රාජ කුමාරියන් වෙයි. සෑම ආකාරයකම මල් තිබේ. මම දැනුමේ සුගන්දය කෙතරම් ලබා දෙන්නේද කියා, ඔය එක් එක් දරුවා වටහාගත යුතුයි. මා කවරෙකුට හෝ දැනුමේ සහ යෝගාවේ ඉගැන්වීම් ලබා දෙනවාද? සේවය කරන අය ඇතුළතින් ප්‍රබෝදමත්ව සිටියි. ඔවුන් කුමන ස්ථිතියක සිටින්නේද, එමෙන්ම එම ස්ථිතියෙන් ඔවුන්ට කෙතරම් ප්‍රමාණයකට පිම්මේ දිව යා හැකි වෙයිද කියා බාබා දන්නවා. දැනටමත් සලකයන් වී ඇති අයට ඔවුන්ගේ ස්ථිතියෙන් පිම්මේ දිව යාමට හැකි වෙයි. පියා විස්තර කරන්නේ: මායාගේ කුණාටු පැමිණෙයි. ජීවගෙන් තමන්ට රැකගන්න. සන්යාසීන් කිසි විටෙක මෙසේ නොකියයි: සැමියා සහ බිරිඳ නිවසේ රැඳී සිටීමින් පිවිතුරු විය යුතුයි: එවන් අත්හැරීමක් ඔවුන්ට දිරිගැන්විය නොහැක. ඔවුන්ගේ අතහැරීම, හුදකලා බවේ රජෝප්‍රධාන මාර්ගයයි. මනුෂ්‍යයන්, මනුෂ්‍යයන්ට හතරෝගා අත්හැරීම උගන්වමින් සිට ඇත. පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය පැමිණ, ජීවත්මයන්ට රාජයෝගාව උගන්වන්නේ දන් පමණයි. ජීවයට දැනුම තිබේ: පරමාත්ම ජීවය, පියා, ජීවයන්ට, දරුවන්ට විස්තර කර දෙන ආකාරයටම, ජීවත්මය වන මා, මගේ සහෝදරයා වන මෙම ජීවත්මයට විස්තර කර දෙනවා. මාද ජීවත්මයක්. බාබා මට උගන්වනවා. මා එවිට ඔය ජීවයන්ට උගන්වනවා. කෙසේවෙතත්, ජීවත්ම විමේ විශ්වාසය ඔවුන්ට නොමැති නිසා, ඔවුන් සලකන්නේ, මනුෂ්‍යයන් වන ඔවුන්, මනුෂ්‍යයන්ට විස්තර කර දෙන බවයි. පියා පවසන්නේ: මා කතා කරන්නේ ජීවයන්ට පමණයි. පරමාත්ම ජීවය වන මා, ඔය ජීවත්මයන්ට කතාකරනවා. මම මෙසේ කියනු ඇති: ජීවත්මය වන මා, සවන් දී, එය ජීවයන්ට පවසනවා. මම ජීව අවධානයෙන් සිටිම, කෙනෙකුට විස්තර කරන්නේ නම්, ඊතලය විගසින් ඉලක්කයට වැදෙයි. මමම ජීව අවධානයෙන් සිටීමට

නොහැකි නම්, ඔබට මෙය වෙනත් කෙනෙක් තුළ ධාරණය කරවීමට නොහැකි වෙයි. මෙය බොහෝ ඉහළ ගමනාන්තයක්. ඔබ එම ඉන්ද්‍රියන් තුළින් සවන් දෙන බව, ඔබගේ බුද්ධිය තුළ රැඳී තිබිය යුතුයි. පියා පවසන්නේ: මා කතා කරන්නේ ඔය ජීවයන්ටයි. දරුවන් පවසන්නේ: ජීවත්ම වන අප, අපගේ සහෝදරයන්ට කතා කරනවා. පියා පවසන්නේ: මා ජීවයන්ට විස්තර කර දෙනවා. බාබාගේ නියෝගය වන්නේ: දරුවනේ, අශාරීරික වන්න, එනම්, ජීව අවධානයට පත් වන්න. ශරීර අවධානය අතහැර මා සිහි කරන්න. ඔබ කතා කරන්නේ ජීවයන්ට බවත්, ශරීර වලට නොවන බවත්, ඔබගේ බුද්ධියට ඇතුළු විය යුතුයි. කෙනෙක් ස්ත්‍රියක් වුවත් ඔබ කතා කරන්නේ එම ජීවයටයි. ඔබ කොහොමත් බාබාට අයිති බව ඔය දරුවන් සිතයි, නමුත් නැහැ, මෙම කාරණාවේදී ඔබගේ බුද්ධිය ඉතා සුක්ෂ්ම අන්දමකින් ක්‍රියාත්මක වෙයි. ඔබගේ බුද්ධියට ඇතුළු වන්නේ: ජීවත්මය වන මා විස්තර කරනවා. මා අනවල් කෙනාට විස්තර කරනවා නොවෙයි. මේ කෙනා මගේ සහෝදරයාය. මා ඔහුට මාර්ගය පෙන්විය යුතුයි. ජීවයට මෙය වැටහෙනවා. ජ්‍යෙෂ්ඨ ඉලක්කයට වදින්නේ, ඔබට මෙම අවධානය තිබෙන විට පමණයි. ඔබ සිරුර දෙස බලමින් කතා කරන්නේ නම්, ජීවයට නොඇසෙයි. ප්‍රථමයෙන්ම ඔවුන්ට අතතුරු ඇඟවීමක් දෙන්න: මා කතා කරන්නේ ජීවයටයි. ජීවයක් ස්ත්‍රී හෝ පුරුෂ නොවේ. ජීවය වෙනම දෙයක්. පුරුෂ සහ ස්ත්‍රී යන ව්‍යවහාර තිබෙන්නේ ශරීරය නිසාය. භූමිමා සහ සරස්වතී, පුරුෂයෙක් සහ ස්ත්‍රීයක් ලෙස හැඳින්වෙයි. ශංකර් සහ පාර්වතී පුරුෂ සහ ස්ත්‍රී ලෙස හැඳින්වෙයි, නමුත් ශිව බාබා පුරුෂයෙක් හෝ ස්ත්‍රීයක් නොවේ. පියා විස්තර කරන්නේ ජීවත්මයන්ටයි: ගමනාන්තය ඉතා ඉහළයි. බාබාගේ ජීවය මෙම කෙනාට විස්තර කර දෙනවා. ජීවයට එන්නතක් ලබා දිය යුතුයි, ශරීර අවධානය බිඳෙන්නේ එවිට පමණයි. එසේ නැත්නම් එම සුගන්දය හෝ බලය නොමැත. මා ජීවයට කතා කරන අතර සවන් දෙන්නේ ජීවයයි. පියා පවසන්නේ: ඔබ පෙරලා නිවසට යා යුතුයි, එබැවින් ඔබ ජීව අවධානයට පත් විය යුතුයි. මන්මනාහවද, එවිට ඔබ ඉබේටම 'මද්‍යජීව' වෙයි. ප්‍රධාන දෙය වන්නේ 'මන්මනාහවයි.' පියා සිහි කරන්න. සෑම කෙනෙක්ම: දෙවියන් සිහි කරන්න, යැයි කියන නමුත්, ඔවුන් ඔහුට හඳුනන්නේ නැහැ. ඔවුන් විශේෂයෙන්ම මෙසේ කියයි: දෙවියන් සිහි කරන්න. ඔබ ක්‍රිස්ණා හෝ දේවතාවන් සිහි නොකළ යුතුයි. මනුෂ්‍යයන්ගේ බුද්ධි ක්‍රිස්ණා හෝ රාමා වෙතට යන නමුත් ඔවුන්ගෙන් එක්කෙනෙක්වත් දෙවියන් නොවෙයි. ඔය දරුවන්ට දැන් ඉතා සුක්ෂ්ම බුද්ධි ලැබෙයි. හිමිදිරි උදාසනින් අවදිවී දැනුම ආවර්ජනය කරන්න. ඔබ කර්ම යෝගින් බැවින් ඔබ දිවා කාලයේ වැඩ කළ යුතුයි. මෙසේ ලියා තිබේ: නින්ද ජයගත් අය වන්න. රාත්‍රියේ අවදිව සිට ඔබගේ ආදායම උපයාගන්න. දිවා කාලයේදී මායාගේ ව්‍යාප්තිය බොහෝ තිබේ. අමරිත් වේලාවේ වාතාවරණය ඉතා හොඳයි. දරුවන් මෙසේ පවසමින් බාබාට ලිපි ලියන්නේ නැහැ: මා මෙම වෙලාවට අවදි වී, දැනුමේ සාගරය මතගානවා. මෙයට විශාල උත්සාහයක් අවශ්‍යයි. ඔබ ලෝකයේ අධිපතියන් බවට පත් වෙනවා, එබැවින් ඔබ අනිවාර්යෙන් ටිකක් උත්සාහ දැරිය යුතු වනවා. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදාසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. ජීව අවධානයට පත් වීමට උත්සාහ දරන්න. ජීවය වන මා, මගේ සහෝදරයා වන තවත් ජීවයකට කතා කරනවා. ජීවත්මය, එම ඉන්ද්‍රියන් තුළින් කතා කිරීම සහ සවන් දීම, ස්ථිර කරගන්න.
2. උසස් තත්ත්වයක් හිමි කර ගැනීම සඳහා, පිවිතුරු මෙන්ම පාපයන්ගෙන් තොර වන්න. ජීවමානව මියැදි, සම්පූර්ණ සලබයෙක් වන්න.

වරදානස: ඔබ, අසාමය සහ කැලඹිලි මැද, සාම ක්ෂේම භූමියක අත්දැකීම ලබා දෙන, සාමයේ ප්‍රතිමූර්තියක් වේවා. ඕනෑම තැනක කැලඹීමක් ඇති වන විට, ගැටුම් සිදුවෙමින් පවතින විට, සාම බලයේ විශ්මය පෙන්වන්න. මෙය සාම ක්ෂේම භූමියක් බව, සෑම කෙනෙකුගේම බුද්ධියට ඇතුළු විය යුතුයි. සාම ක්ෂේම භූමියක් වී, සාමයේ බලය පතුරන්න. සාමයේ ප්‍රතිමූර්තියක් වී, සාම ක්ෂේම භූමියක අත්දැකීම ලබා දෙන්න. එකල ඔබට වචන වලින් සේවය කළ නොහැක, නමුත් මනසින් සේවය කිරීමෙන් ඔබට සාම ක්ෂේම භූමියක් හෙළිදරව් කළ හැක. මෙහිදී සාමය ලබා ගත හැක යන චිත්ත තරංග, සෑම කෙනෙකුටම හැඟී යා යුතුයි. එවන් වාතාවරණයක් නිර්මාණය කරන්න.

පාඨය: සෑම කෙනෙකුටම සුබ පැතුම් පවත්වා ගැනීම යනු, තමන්ගේ සිත් පිඩා සහ සියලු දෙනාගේම සිත් පිඩා අවසන් කර දැමීමයි.

*** මිම ශාන්ති ***